

za ježo, a druga je močen tovornik. Pravijo, da dobra pustinjska kamela preteče za 12 ur 25 milj (čez 18 Mirijametrov) daljave. Sonini celó priporoča, da je neki Beduin na svojej kameli jezdil iz Kahire v Egipt do arabske Meke, to je 200 naših milj (151 Mirijametrov), ter da ni več potreboval nego 5 dni, kar pa skoraj ni, da bi verjeli.

Nu ako je kamela res tako hitra, potlej je gotovo pripravna, da se ž njo hodi tudi na lov. Ali paziti je treba, da se kam ne zazrè, ker je kamela jako plašljiva, ter se časi tudi najmanjše stvari ustraši. Denašnja podoba vam kaže lov s kamelo na gazele ali antilope. Gazele so najbližje sorodnice naše divje koze; nekoliko manjše so od srne, pa so mnogo tanjše in gibkejše od nje. Živé v severnej in notranjej Afriki, največ po planinah. Pasó se samo po dnevi, najrajše zjutraj za hlada in proti večeru. Ako je njih bistro okó ugledalo, tenko uho zaslišalo ali dober nos zavohal kako nevarnost, hitro jo pobrišejo, kakor bi jih nesel vihar, najrajše na kak grič, od koder imajo razgled na vse strani. Bežeče gazele je kaj prijetno gledati; človeku se zdi, kakor bi po zraku letele, ker vedno z vsehni štirimi nogami ob enem odskakujejo od zemlje. Arabci jih zeló radi preganjajo na svojih hitrih kamelah, in ko se približajo spehanej živali, vržejo jej med noge težek krepelec, da jej prebije tenke kosti. Gazelino meso je jako okusno, koža se potrebuje za različne stvari, posebno za obleko. Vjeta mlada gazela se dá udomaćiti, ter je krotka, kakor kaka druga domača žival. Zato jih lovijo vsi od najmanjšega siromaka do največjega bogatina.

—*—

Razne stvari.

Drobtine.

Umrí je v dan 21. januarja preč. gospod monsig. Jurij Križaj, dekan in župnik v Kámeniku. Rajniki je bil obče spoštovan in velik prijatelj slovenskej mladini. Ž njim je izgubil tudi „Vrtec“ svojega večletnega in zvestega naročnika. Bil je rajniki rojen na Godešiči blizu Škofje-loke 2. aprila 1809. l., posvečen v mašnika 2. avgusta 1835. l., ter je služil preko 45 let zvesto v vinogradu Gospodovem. Njegova velika dobrodelnost in gorečnost za vse dobre naprave znana je obče. Bodi mu zemlja lahka in v miru naj počiva!

(Avstrijsko-ogerske dežele po številu prebivalcev.)

Ogersko	šteje	11,530.000	preb.
Galicija	"	5,953.000	"
Češko	"	5,557.000	"
Dolenje Avstrijsko	"	2,329.000	"
Erdeljsko	"	2,125.000	"
Moravsko	"	2,151.000	"
Štajersko	"	1,212.300	"
Hrvatsko in Slavonija	"	1,169.000	"
Tirolsko in Predarelsko	"	912.700	"
Gorenje Avstrijsko	"	760.800	"
Vojaška krajina	"	695.000	"
Primorsko	"	650.500	"
Bukovina	"	569.000	"
Šlezija	"	565.700	"
Kranjsko	"	481.000	"
Dalmacija	"	474.500	"
Koroško	"	348.600	"
Salcburško	"	163.500	"

Zasedena (okupirana) dežela:

Bosnija	šteje	1,230.000	preb.
---------	-------	-----------	-------

Kratkočasnici.

* Nek stražnik zapusti stražo, na katerej mu je bilo top stražiti. Ko ga zaradi tega na odgovor pokličejo, reče: „Jeden sam ne more topa odnesti, ako jih pa več pride, tudi jaz ga ne ubranim.“

* Potujoč dijak pride v neko vas in vidi, kako neusmiljeno ondotni krčmar lepo oblečenega dečka pretepava. Na dijakovo vprašanje, ali je to njegov sin, ki ga je ravnokar tako neusmiljeno nasuškal, odgovori krčmar: „Ni moj sin ne, jaz mu sem strije, in deček je le k meni prišel na dva dni za kratek čas.“

Rešitev čudnega števila v 1. „Vrtčevem številu.

Čudno število je: **2714.**

Dokaz: a) $2 + 7 + 1 + 4 = 14$, $2 \times 7 = 14$

b) $2 + 1 + 4 = 7$, $7 = \frac{14}{2}$

c) $2 \times 4 = 8$, $7 + 1 = 8$

d) $7 - 2 = 5$, $1 + 4 = 5$.

Prav so je rešili: Gg. Franjo Safran, cerkvenik v Ljubljani; Leop. Kunst, organist v Gomilski; Maks Jeglič, dijak v Gorici; Feliks Kovačič, učenec v Gorici; Franc Spes in Dragotin Korošec, učenca v Vojniku; Felička Šavnik, góspica v Biljah pri Gorici.

Uganke.

1) Govorim, pa nimam jezika; kličem, pa nimam pljuč, veselim se in žalujem z ljudmi, pa nimam nobenega srca. Kdo sem?

2) V katerem mesecu sneš najmanj kruha?

3) Katera žival ima kosti od zunaj, a meso od znotraj?

4) Kdo gre preko vode in se ne zmóči, gre preko trnja in kopinja in se ne zbóde?

5) Na našem vrtu stojé móžički, ako jim vzameš klobuk, jokál se boš.

(Odgonetke uganek v prihodnjem listu.)

Slovstvene stvari.

* „Učiteljski Továriš“, list za šolo in dom je stopil z novim letom v svoje dvein-dvajseto leto. Gotovo lepa starost slovenskemu listu. Uredništvo je prevzel njegov ustanovnik, občeznani gospod And. Pra-protník, česar so si nekateri učitelji že dayno želeli. Nu, zdaj je na tem, da slovenski učitelji tudi pokažejo z obilim naročanjem, da jim je resnica za obstanek „Učit. Továriša“. Kolikor več naročnikov in podpirateljev, toliko bolje bo „Továriš“ tudi napredoval. Cená mu je za vse leto 3 gold., za pólu leta 1 gold. 50 kr. Mi želimo „Učit. Továrišu“ najboljši uspeh. Bog!

Opómunja. V zadnjem „Vrtčevem“ številu od 1. januarja smo prinesli tudi sestavek pod naslovom: „Na prosto.“ — Ta sestavek nam je bil užé 1876. leta poslan za „Vrtce“, a bil je nekam založen in še le letos nam je prišel zopet v róke. Ker bi bilo škoda za lepe misli, izražene v njem, priobčili smo ga v letošnjem „Vrtci“, kar je gotovo po godu naše slovenske mladini, ter nam tudi pisatelj omenjenega sestavka zaméрил ne bode.

Popravek. V zadnjem „Vrtčevem“ listu naj se čita na zadnji strani v 7. vrsti od zgoraj: v južnej Ameriki, namesto: v Ameriki. A to zategadel, ker je Novi York največje mesto v severnej, a Rio de Janeiro je največje mesto v južnej Ameriki, ki je pa vendar manjše od Novega Yorka.

Ured. „Vrtčevo“.

Listnata. Gospod Fr. Wašiel v Hrušici: „Vrtce“ je plačan do 1. julija 1882 l.

 Denašnje „Vrtčevo“ število pošljemo nekaterim gospodom na ógled, proseč je, da nam jo bi zopet vrnilí, ako jih ní volja, da bi se na „Vrtce“ naročili. Tu ní treba družega, nego da se na ovitek zapiše beseda „Nazaj!“ in list se oddá na dotično pošto. — S prvim številom letošnjega „Vrtca“ lahko postrežemo še vsacemu novemu naročniku.

Ured. „Vrtčevo“

mestni trg šte. 9 v Ljubljani

„Vrtce“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Napis: Uredništvo „Vrtčevo“, mestni trg, šte. 9 v Ljubljani (Lalbach).

Izdatelj, založnik in urednik Ivan Tomšić. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.